

РЕШЕНИЕ

№ 13034

гр. София, 26.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 57 състав,
в публично заседание на 25.06.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Людмила Коева

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **3935** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 83, ал. 6 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на Л. В. М., [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.В. Д., срещу Решение №22900-3293 от 14.02.2024 г. на Началника на 05 РУ-СДВР за отнемане на разрешение №20210774272 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие.

В жалбата е посочено, че издаденият отказ е незаконосъобразен. Излага подробни съображения в тази насока. Моли се да бъде отменен.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.П., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноси по представен списък.

Ответникът - Началник на 05 РУ –СДВР – в съдебно заседание се представлява от юрисконсулт П., който оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, а процесното решение потвърдено. Претендира юрисконсултско възнаграждение
Административен съд София-град, III отделение, 57 състав, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.10.2023 г. Л. В. М. подал заявление до началника на 05 РУ-СДВР за връщане на отнетото му лично оръжие пистолет „Зиг 3.“, кал.9x17 с №S273359. В заявлението е посочено, че оръжието е необходимо за самоотбрана.

С докладна записка от 02.11.2023 г. мл. ПИ в група КОС, 05 РУ-СДВР е докладвал на началника на 05 РУ-СДВР, че спрямо лицето има наложено административно наказание по съдебно дело №05110559/17.11.2005 г. по описа на СРС за престъпление по чл.343Б, ал.1 от НК – управление на МПС след употреба на алкохол.

С докладна записка от 07.02.2024 г. ПИ З. К. е докладвал на началника на 05 РУ-СДВР, че при извършената проверка за необходимостта от „самоотбрана“ е установено, че липсват данни и доказателства за съществуваща заплахата за живота, здравето, имуществото, както на лицето, така и на неговото семейство, налагащи необходимостта от притежание на разрешение за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие.

На Л. М. е връчено писмо с вх.№229000-22139/2024 г. по описа на 05 РУ СДВР, с което е уведомен за отпочнала процедура по прилагане на разпоредбите на чл.58, л.1, т.10 от ЗОБВВПИ. С молба от 30.01.2024 г. до началника на 05 РУ-СДВР жалбоподателят подава възражение и моли да му бъде върнато посоченото по-горе лично оръжие.

При тези фактически данни е издадено Решение №22900-3293 от 14.02.2024 г. на Началника на 05 РУ-СДВР за отнемане на разрешение №20210774272 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие.

При така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град, III отделение, 57 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената цялостна служебна проверка за законосъобразност на оспорената заповед, съгласно чл. 168 от АПК съдът намира, че административният акт, предмет на настоящото дело е издаден от компетентен орган – началника на 05 РУ – СДВР. Съгласно чл. 83, ал. 5 от ЗОБВВПИ, началникът на съответното РУ на МВР издава разрешение за съответната дейност или мотивирано отказва издаването му.

Оспорената заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. В административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. С оглед на горното, съдът намира, че не са налице пороци, водещи до нищожност на оспорения административен акт.

Разпоредбата на чл.58, ал.1, т.10 от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия дава възможност на административния орган при отпадане на основателната причина да бъде отнето издаденото разрешение от органа, който го е издал.

Снабдяването с огнестрелно оръжие в хипотезата на чл. 6, ал. 3, т. 1 ЗОБВВПИ (за самоотбрана) в действителност е крайна мярка за опазване на обществено значими блага, поради което в законодателството е установен разрешителен режим, при който за всеки конкретен случай следва да бъде доказана по несъмнен начин нуждата от използването на тази мярка. Доказването на необходимостта от притежаването, носенето и съхранението на огнестрелно оръжие за някоя от изрично изброените в закона цели е задължителен елемент от фактическия състав по разрешаване на дейност по ЗОБВВПИ. В случаите на издаване на разрешение законът е възложил в

тежест на заявителя да обоснове искането си, като представи съответните доказателства в зависимост от конкретното основание, посочено от него, от които да е видно, че действително е налице основателна причина за придобиване на огнестрелно оръжие. Доказването на необходимостта от придобиване на огнестрелно оръжие е задължително условие за разрешаване извършването на правно-регламентираната дейност, т.е. за създаването на субективното право. В тежест на органа в случая е да установи, че основателната причината, която е съществувала към момента на издаване на разрешението, е отпаднала. Т.е. органа трябва да посочи в акта си каква е била причината, която е била сметена за основателна към момента на издаване на разрешението. Административният орган трябва да установи, че тази причина, която е съществувала в предходен момент, към момента на издаване на акта, с който се отнема разрешението, вече не е налице.

Същевременно, административният орган, във всеки конкретен случай, въз основа на ангажираните от заявителя доказателства и твърденията му, както и въз основа на служебно събрана информация, следва да направи извод за наличието, респективно липсата на доказана необходимост от отнемане на горното разрешение.

За да е налице доказана необходимост за придобиване, съхраняване и носене на оръжие по смисъла на чл. 58, ал. 1, т. 10 ЗОБВВПИ, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване и опасността да е реална и постоянна. Достатъчно е опасността да съществува потенциално, с оглед на степента на застрашеност на охраняваните обекти и обществени отношения. В рамките на съдебното производство са приети представените още в рамките на административното производство писмени доказателства, но измежду тях не се откриват доказателства, които да обосновават основателната причина М. да съхранява, носи и употребява огнестрелно оръжие за самоотбрана. В конкретния случай С. е посочил като основна причина за исканото разрешение - самоотбрана. Но освен посочването на една от визираните в т. 10 причини, заявителят следва да докаже и основателността им, т. е. необходимо е да представи достатъчно сериозни факти и обстоятелства, които дават основание да се направи разумно и обосновано предположение за действителна сериозна причина, която налага използването на оръжие, в случая, за самоотбрана.

С оглед на изложеното процесният административен акт се оказва законосъобразен и жалбата срещу него следва да се отхвърли.

При този изход на спора следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание чл.144 от АПК, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предложение последно от АПК, Административен съд – София град, III отделение, 57 състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. В. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], чрез адв.В. Д., срещу Решение №22900-3293 от 14.02.2024 г. на Началника на 05 РУ-СДВР за отнемане на разрешение №20210774272 за съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие..

ОСЪЖДА Л. В. М., ЕГН: [ЕГН], с адрес в [населено място], да заплати на СДВР сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО подлежи обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.